Dosarul nr. 4-1999/2025 4-25115718-12-4-13082025

H O T Ă R Â R E

în numele Legii

03 februarie 2026 mun. Chişinău

Judecătoria Chişinău, (sediul Buiucani)

Instanţa compusă din:

Preşedintele şedinţei, judecătorul Tudor Stambol

Grefier Cătălina Rașcovschi

În lipsa:

Contravenientului Aurel Calmîș

Agentului constatator Marina Dicusar

examinând în ședință de judecată publică, în limba de stat, cauza contravențională de acuzare a contravenientului:

Calmîș Aurel*,** născut la **, IDNP *****, domiciliat *****,-

de comiterea contravenției prevăzute de art. 335 Cod contravențional, -

c o n s t a t ă:

La data de 06.08.2025 agentul constatator SSS al SP-8 al IP Rîșcani al DP mun. Chișinău, Dicusar Marina, a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție nr. MAI06 350965 în privința lui Calmîș Aurel, pe faptul că, la data de 16.05.2025 ora 10:05 min., în *****, samavolnic a deteriorat gardul care la data de 26.12.2024 a fost autorizat cu nr. 02/1-25/1841 de către Primăria or. Stăuceni.

În ședința de judecată agentul constatator Marina Dicusar nu s-a prezentat, fiind citat în mod legal fapt confirmat prin prezența dovezii de expediere a citației prin intermediul poștei electronice, anexată la materialele cauzei, totodată, prin cerere scrisă a solicitat examinarea în absența sa, considerente din care instanța de judecată a dispus examinarea cauzei în lipsa sa.

În ședința de judecată contravenientul Calmîș Aurel nu s-a prezentat, fiind citat în mod legal fapt confirmat prin avizul poștal de recepție a citației, anexată la materialele cauzei, totodată, prin intermediul poștei electronice a înaintat susțineri verbale unde a menționat că, probe care să dovedească vinovăția lipsesc. Din conținutul plângerii pretinsei victime rezultă că ar fi deteriorat gardul la data de 15.05.2025. Agentul constatator a indicat în procesul - verbal cu privire la contravenție că fapta a avut loc la

data de 16.05.2025. Astfel, din start este clar că agentul constatator s-a referit la altă faptă contravențională sau a fost comisă o eroare care nu a fost corectată în modul prevăzut de art. 443 Cod Contravențional. De fapt el a depus o plângere în privința pretinsei victime care îi creează impedimente în folosința terenului pe care îl deține. Până la moment această plângere nu a fost examinată, fapt ce creează impresia că agentul constatator a examinat superficial cauza, și pripit a ajuns la concluzia că ar fi persoana vinovat. La dosar lipsesc careva probe privind existența acestui gard deteriorat (cel puțin fotografii) din care să rezulte că se află pe terenul acestuia (acte de constatare la fața locului întocmite de specialiști licențiați în măsurări cadastrale). Nu au fost anexate probe privind actele de proprietate a terenului sau garajului victimei. În fotografia din dosar nu figurează el dar fratele Calmîș Petru, astfel nu cunoaște de ce anume a fost învinuit. În privința victimei a mai depus ulterior plângeri iar din conținutul procesului - verbal anexat rezultă că acesta a fost sancționat pentru deteriorarea gardului, amplasat legal, fapt ce se confirmă prin raportul anexat la aceste explicații. Din considerentul că lipsesc probe certe privind vinovăția sa solicită să fie emisă o hotărâre de încetare pe lipsa faptei contravenționale și examinarea cauzei în lipsa sa.

Instanţa de judecată, studiind în cumul totalitatea probelor, cercetând materialele cauzei, constată vinovăția lui Calmîș Aurel de comiterea contravenției prevăzute de art. 335 alin. (1) Cod contravențional.

În ședința de judecată s-a constatat că, la data de 06.08.2025 agentul constatator SSS al SP-8 al IP Rîșcani al DP mun. Chișinău, Dicusar Marina, a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție nr. MAI06 350965 în privința lui Calmîș Aurel, pe faptul că, la data de 16.05.2025 ora 10:05 min., în *****, samavolnic a deteriorat gardul care la data de 26.12.2024 a fost autorizat cu nr. 02/1-25/1841 de către Primăria or. Stăuceni.

Conform art. 7 Cod contravențional, *persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea normelor prezentului cod.*

Conform art. 442 alin. (1) Cod contravenționale, *procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.*

Potrivit art. 8 alin.(1) Cod contravențional, *persoana este supusă răspunderii contravenţionale numai pentru fapte săvîrşite cu vinovăţie. (2) Este supusă răspunderii contravenţionale numai persoana care a săvîrşit cu intenţie sau din imprudenţă o faptă prevăzută de legea contravenţională.*

Conform art. 10 Cod contravenţional, *constituie contravenţie fapta – acţiunea sau inacţiunea – ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decît infracţiunea, săvîrşită cu vinovăţie, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de sancţiune contravenţională.*

Conform art. 440 alin. (1) Cod contravenţional, *constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului,*

după caz, funcţionarului abilitat să examineze cauza contravenţională, din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

Conform art. 425 alin. (1) Cod contravenţional, *probele sînt elemente de fapt, dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei.*

Conform prevederilor art. 458 alin. (1) Cod contravenţional, *la adoptarea hotărârii în cadrul procesului instanţa de judecată urmează să determine caracterul veridic al contravenţiei imputate; existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei; vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional; existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante; necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale; alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei.*

Conform art. 335 alin. (1) Cod contravenţional, *samavolnicia, adică exercitarea în mod arbitrar a unui drept efectiv sau presupus prin încălcarea ordinii stabilite de legislaţie, dacă fapta nu constituie infracţiune, se sancţionează cu amendă de la 18 la 24 de unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 40 la 60 de ore.*

În legislația Republicii Moldova, ca şi în cea a altor state europene, contravențiile au fost scoase de sub incidenţa legii penale şi supuse unui regim administrativ. Din perspectiva capitolului IV din Cartea I al Codului contravenţional, instanţa de judecată evidenţiază că sancţiunile administrative nu privesc un grup de persoane, ci se adresează tuturor cetăţenilor în vederea realizării scopului preventiv şi represiv al sancţiunii, iar potrivit art. 38 alin. (3) din legea citată, arestul contravenţional poate fi aplicat şi în cazul neexecutării intenţionate a unei alte sancţiuni contravenţionale, ceea ce conferă faptei natura penală. Astfel, în materie contravenţională au fost recunoscute garanţiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce priveşte dreptul la un proces echitabil, printre care şi prezumţia de nevinovăţie, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului (*Zilibergerg împotriva Moldovei* (§ 35, din 01 februarie 2005), *Angel împotriva României* (§ 52, din 04 octombrie 2007) sau *Ozturk împotriva Germaniei* (din 21 februarie 1994). Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravenţionala desfăşurată în faţa instanţei de judecată revine în primul rînd organului constatator şi, în condiţiile în care acesta face dovada vinovăţiei, petentul urmează să-şi probeze nevinovăţia.

La fel, instanţa evidenţiază că, forţa probantă a proceselor-verbale, este lăsată la latitudinea fiecărui sistem de drept, putîndu-se reglementa importanţa fiecărui mijloc de probă, însă instanţa are obligaţia de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci cînd administrează şi apreciază probatoriul (*cauza Bosoni v. Franţa*, hotărîrea din 7 septembrie 1999), în raport cu cele enunţate, art. 425 alin. (2) al Codului contravenţional, cuprinde dispoziţii exprese cu privire la forţa probantă a procesului-verbal cu privire la contravenţie, fiind reglementat că, în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu

privire la contravenţie. La fel, instanţa reţine că, legiuitorul în art. 442 alin. (1) Cod contravenţional, a definit procesul-verbal cu privire la contravenţie, ca fiind un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Subsecvent, a fost legiferat şi faptul că, procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.

În asemenea situație, întru respectarea garanțiilor sus indicate, instanţa de judecată va verifica legalitatea şi temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenție nr. MAI06 350965 din 06.08.2025, întocmit în privința lui Calmîș Aurel.

În ceea ce privește starea de fapt constatată şi în corespundere cu art. 425 Cod Contravențional se reține că, aceasta a fost confirmată prin probe pertinente, concludente şi utile cazului contravențional precum:

În susținerea învinuirii agentul constatator a anexat următoarele acte:

- Scrisoare de expediere (f. d. 1);
- Foaie de titlu (f. d. 2);
- Scrisoare de expediere (f. d. 3);
- Proces-verbal cu privire la contravenție din 06.08.2025 (f. d. 4);
- Citație expediată în adresa lui Calmîș Aurel pentru data de 06.08.2025 ora 12:00 min (f. d. 5);
- Răspunsul Primăriei or. Stăuceni expediat în adresa lui Borș Gheorghe (f. d. 6);
- Copia răspunsului Primăriei or. Stăuceni expediat în adresa lui Borș Gheorghe (f. d. 7);
- Raportul BPRO (f. d. 8);
- Cererea lui Borș Gheorghe prin care solicită organelor de poliție de a atrage la răspundere pe vecinul Calmîș Aurel, care la data de 15.05.2025 în mod intenționat samavolnic a deteriorat gardul la hotarele gospodăriei care conform planului cadastral îi aparține lui. Despre aceste acțiuni nu a fost preîntâmpinat (f. d. 9);
- Cererea lui Calmîș Aurel prin care solicită organelor de poliție să întreprindă măsurile necesare cu Borș Gheorghe care având o construcție neautorizată ce îi blochează desfășurarea unor lucrări de construcție pe terenul său privat unde inclusiv are construcție neautorizată (f. d. 10);
- Copia autorizației de construire nr. 40 din 17.07.2023 (f. d. 11);
- Copia extrasului din Registrul de stat al persoanelor juridice și copia planului (f. d. 12-13);
- Raport privind solicitarea informației (f. d. 14);
- Cererea lui Borș Gheorghe prin care comunică că, la data de 16.05.2025 la ora 09:00 min. a venit la imobil de pe *****, unde a depistat că gardul care îi aparține este tăiat și amplasat într-o parte. Acest gard a fost deteriorat în seara zilei de 15.05.2025 de către un muncitor la indicația lui Calmîș Aurel. Pe cazul dat a fost chemată poliția. A înaintat cerere și au plecat. Toto atunci la orele 09:45 min. , a apărut și Calmîș Aurel. La întrebarea de ce a procedat în așa mod, acesta a început a striga, a înjura, a fi agresiv, până la final au fost amenințări cu distrugerea garajelor (f. d. 15);

- Explicațiile lui Bodrug Vasile din 16.05.2025 unde comunică că, este posesor al garajului nr. 253 a CCG-20 de pe str. Bucovinei 1/1, cu ieșire spre str. Ana Barbu. Este în vecinătate cu garajul lui Borș Gheorghe. Multe lucrări de amenajare în raza garajelor le-au făcut împreună. Fizic a participat la instalarea unui gard pentru protejarea din partea câinilor și de ocrotire a plantelor. În toamna anului 2024 în preajma acestuia s-a început o construcție capitală. Aceasta a fost realizată cu diferite încălcări. La observația și întrebările parvenite de la ei au fost ignorate de către Calmîș Aurel. La data de 16.05.2025 dimineața a fost sunat de către Gheorghe Borș, care l-a informat precum că gardul care a fost instalat de către ei a fost tăiat. Astfel Gheorghe Borș a apelat la poliție. După ce au verificat cazul și au primit cererea de la Gheorghe Borș, reprezentanții poliției au plecat. Peste câteva clipe a apărut și Calmîș Aurel, la întrebarea de ce a tăiat gardul fără a fi preîntâmpinați acesta a început a striga, a înjura, a amenința că va distruge toate garajele (f. d. 16);
- Planșă fotografică (f. d. 17);
- Raport de prelungire a termenului de examinare (f. d. 18-23);
- Raport de informare (f. d. 24);
- Raport de prelungire a termenului de examinare (f. d. 25-26);
- Scrisoare de informare (f. d. 27);
- Raport de informare (f. d. 28).

Respectiv, cu privire la starea de fapt fixată de agentul constatator în procesul – verbal de contravenție și în corespundere cu art. 425 alin. (2), (3), (4), (5) al Codului contravențional, instanța de judecată reține că aceasta a fost confirmată prin probe pertinente, concludente și utile cazului contravențional. Astfel, acestea în ansamblu coroborează între ele, se completează unele pe altele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert comiterea contravenției imputate făptuitorului.

În această ordine de idei, agentul constatator a făcut dovadă stării de fapt, fiind stabilit cu certitudine faptul că, Calmîș Aurel la data de 16.05.2025 ora 10:05 min., în *****, samavolnic a deteriorat gardul care la data de 26.12.2024 a fost autorizat cu nr. 02/1-25/1841 de către Primăria or. Stăuceni, prin ce a comis contravenția prevăzută de art. 335 alin. (1) Cod contravențional.

Sub acest aspect, instanța conchide că, faţă de probele administrate în cauză, prezumţia de legalitate a actului administrativ, din care decurge prezumţia de autenticitate şi prezumţia de veridicitate nu au fost răsturnate în cazul de faţă, în condițiile în care săvârșirea faptei contravenționale a fost stabilită pe baza constatărilor personale a agentului constatator și a probelor acumulate.

Cu referire la afirmația contravenientului precum că nu au fost prezentate careva probe în susținerea învinuirii aduce, instanța de judecată relevă că, în cadrul examinării materialului contravențional a fost audiat martorul Bodrug Vasile care a comunicat că personal împreună cu Borș Gheorghe au instalat un gard pentru a se proteja de câini și totodată de a proteja plantele (f. d. 16), care ulterior samavolnic a fost tăiat de către un alt vecin pe nume Calmîș Aurel. La fel, la materialele cauzei a fost anexată planșa fotografică unde se observă un gard tăiat plasat într-o parte (f. d. 17).

Cu referire la alte încălcări ale prevederilor art. 443 Cod contravențional admise de către agentul constatator la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție, instanța de judecată menționează că potrivit jurisprudenței CEDO în cauza Maslova şi Nalbandov contra Rusiei, Curtea a reiterat importanța soluționării unei cauze în fond, astfel ca instanța națională să se expună asupra vinovăției sau nevinovăției persoanei acuzate de comiterea unui delict, în vederea stabilirii adevărului obiectiv, restabilirii ordinii de drept, ocrotirii şi asigurării drepturilor nu numai a acuzatului, dar şi a victimelor infracțiunii. În termeni clari CEDO a reiterat că nu pot fi puse la baza unei hotărâri de condamnare – exclusiv probele obținute cu încălcarea art. 2 CEDO, adică prin aplicarea torturii. În restul cazurilor, instanțele urmează să dea apreciere probelor obținute cu încălcări procedurale, fiind posibilă ușurarea pedepsei ca recompensă pentru drepturile încălcate (cum este art. 385 alin. (4) din Codul de Procedură Penală).

Astfel, CEDO în jurisprudența sa a reiterat că formalitățile procedurale nu trebuie să predomine asupra fondului cauzei/adevărului obiectiv.

Conform art. 251 Cod procedură penală, *„(1) Încălcarea prevederilor legale care reglementează desfăşurarea procesului penal atrage nulitatea actului procedural numai în cazul în care s-a comis o încălcare a normelor procesuale penale ce nu poate fi înlăturată decât prin anularea acelui act, fie au fost afectate caracterul echitabil al procesului penal sau drepturile părţilor. (2) Actele îndeplinite ulterior actului care a fost declarat nul sunt la rândul lor lovite de nulitate atunci când există o legătură directă între acestea şi actul declarat nul. (3) În cazul în care constată nulitatea unui act, organul de urmărire penală, procurorul sau instanţa de judecată dispune, atunci când este necesar şi dacă este posibil, refacerea acelui act cu respectarea dispoziţiilor legale.”*

Spre deosebire de reglementările din Codul contravențional, în Codul de procedură penală legislatorul a decis să diferențieze nulitatea absolută de cea relativă. Astfel, potrivit articolului 251 din Codul de procedură penală, se sancționează cu nulitate absolută actul procedural încheiat cu încălcarea prevederilor legale referitoare la competența rationae materie sau ratione personae, la sesizarea instanței, la compunerea acesteia şi la publicitatea ședinței de judecată, la participarea părților în cazurile obligatorii, la prezența interpretului ori a traducătorului, dacă sunt obligatorii potrivit legii. În toate celelalte cazuri de încălcare a normelor procesuale penale, nulitatea actului procedural poate fi invocată numai în cazul în care s-a comis o încălcare ce nu poate fi înlăturată decât prin anularea acelui act.

Astfel, scopul de bază a oricărui proces judiciar este aflarea adevărului şi justa soluționare a cauzei, iar încălcarea prevederilor procedurale în procesul de acumulare a probelor poate servi temei pentru ușurarea pedepsei.

Instanța de judecată reține că prin Hotărârea Nr. 32 din 29 noiembrie 2018 Curtea Constituțională a reținut în jurisprudența sa că sistemul de sancționare al statului trebuie să funcționeze de o asemenea manieră încât cei vulnerabili, să fie convinși că sistemul judiciar va reacționa împotriva ilegalităților comise față de ei și nu le va tolera sau nu îi va lăsa pe făptuitori nepedepsiți. Dacă nu s-ar putea stabili o pedeapsă din cauza reglementării deficitare a legii, scopul legii contravenționale nu ar fi atins, fapt care ar

alimenta scepticismul public la adresa sistemului judiciar (HCC nr. 28 din 22 noiembrie 2018, § 65). În concluzie, Curtea observă că articolul 445 și textul „și 445” din articolul 461 din Codul contravențional împiedică autoritățile să-și respecte obligațiile procedurale pozitive și sunt contrare articolelor 24 și 28 din Constituție. Astfel, constatarea neconstituționalității prevederilor contestate nu împiedică Parlamentul să diferențieze cazurile de nulitate absolută și de nulitate relativă a procesului-verbal cu privire la contravenție. Totuși, până la introducerea acestor amendamente legislative, judecătorii trebuie să aplice prevederile din Codul de procedură penală și să constate, în fiecare caz particular, dacă lipsa unei mențiuni în procesul-verbal nu poate fi înlăturată decât prin anularea procesului-verbal de constatare a contravenției sau dacă aceasta poate fi acoperită (confirmată) de către instanța de judecată.

În continuare, instanța de judecată remarcă că procesul – verbal cu privire la contravenție fiind întocmit de un organ al statului aflat în exercițiul funcțiunii trebuie sa i se recunoască valoarea probatorie sub aspectul constatării stării de fapt, ca efect al triplei prezumții de autenticitate, veridicitate și legalitate. În acest sens este de menționat că în jurisprudența CtEDO s-a reținut în mod constant că prezumțiile nu sunt în principiu, contrare Convenției. În așa mod, Curtea a constatat anterior că prezumțiile de fapt și de drept se regăsesc în orice sistem de drept; în principiu, convenția nu derogă de la acestea, însă în materie penală obligă statele contractante să nu depășească un anumit prag. În special, articolul 6 § 2 impune statelor să aibă în vedere aceste prezumții, aceasta în limite rezonabile, ținând cont de gravitatea faptelor și păstrând dreptul la apărare (Salabiaku împotriva Franței, hotărârea din 7 octombrie 1988, seria A, nr. 141-A, pag. 15, pct. 28; Telfner împotriva Austriei, nr. 33501/96, pct. 16, 20 martie 2001).

În această ordine de idei, agentul constatator a făcut dovadă stării de fapt prin înscrisurile depuse la dosar și apreciate de instanțe, iar instanța reține că încheierea procesului – verbal cu privire la contravenție este temeinică. Sub acest aspect, instanța conchide că, față de probele administrate în cauză, prezumția de legalitate a actului administrativ, din care decurge prezumția de autenticitate şi prezumția de veridicitate nu au fost răsturnate în cazul de față, în condițiile în care săvârșirea faptei contravenționale a fost constată pe baza constatărilor personale a agentului constatator și a probelor acumulate.

În drept, acțiunile lui Calmîș Aurel au fost calificate corect și întrunesc elementele constitutive ale contravenției prevăzute în art. 335 alin. (1) Codul contravențional.

Sub aspectul legalității procesului-verbal, instanţa de judecată denotă că, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părţi, cât şi din oficiu de către instanţă întru asigurarea respectării principiului legalităţii şi dreptăţii, consacrate expres în art. 5 şi 7 din Codul contravenţional.

Astfel, Legea contravenţională prevede redactarea procesului-verbal cu privire la contravenţie într-o anumită forma „ad validitatem”, cu respectarea tuturor prescripţiilor legale de fond şi de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit. În acest context, respectarea exigenţelor legale prevăzute la art. 443 al Codului contravenţional, sunt impuse agentului constatator la

întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție prin prisma art. 445 al Codului contravenţional.

Astfel, în ceea ce privește legalitatea procesului-verbal, instanţa constată că, procesul-verbal cu privire la contravenție este încheiat cu respectarea dispozițiilor legale, acesta cuprinzând mențiunile obligatorii prevăzute de legea contravențională sub sancțiunea nulității absolute şi nefiind afectat de alte vicii de natură să ducă la anularea sa.

În aceeași ordine de idei, instanţa specifică că, în măsura în care procesul-verbal cu privire la contravenție din 06.08.2025, nu este afectat de vicii de legalitate, valoarea sa probatorie nu trebuie exclusă. Mai mult ca atât, la examinarea cauzei, instanţa nu a stabilit că, datele înserate de agentul constatator în actul atacat au fost obţinute prin ilegalităţi, metodele sau încălcările enumerate expres în art. 425 alin. (6) al Codului contravenţional. Astfel, probele apreciate fiecare în parte şi în ansamblul lor, coroborează între ele, se completeze unele pe altele, nu trezesc nici o îndoială şi dovedesc cert comiterea contravenţiei imputate făptuitorului.

Prin urmare, se impune a fi menționat că, instanţa nu a determinat circumstanțele prevăzute în art. 441 al Codul contravenţional, care ar înlătură procesul contravenţional.

Sub aspectul individualizării pedepsei ce urmează a fi aplicată făptuitorului pentru contravenția incriminată, instanța va ține seama de limitele de pedeapsă prevăzute de lege pentru fapta săvârșită, dar şi de criteriile de individualizare a pedepsei, prevăzute de art. art. 41 – 43 Cod contravențional, şi anume, de gradul de pericol social al faptei săvârșite, de împrejurările în care a fost comisă fapta, dar şi circumstanțele lui personale.

La aplicarea sancţiunii instanţa de judecată ţine cont de caracterul contravenției comise, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei.

Circumstanțe atenuante: nu au fost invocate de către agentul constatator.

Circumstanțe agravante: nu au fost invocate de către agentul constatator.

Pentru ca pedeapsa să-şi realizeze funcţiile şi scopul, definite de legiuitor în cuprinsul art. 32 Cod contravențional, aceasta trebuie să corespundă sub aspectul duratei şi naturii sale gravității faptei comise, potențialului de pericol social pe care în mod real o prezintă fapta contravențională comisă de contravenient, dar şi aptitudinii acestuia de a se îndrepta sub influența sancțiunii.

Instanța de judecată evidențiază că orice sancțiune juridica, inclusiv cea contravențională, nu reprezintă un scop în sine, ci un mijloc de reglare a raporturilor sociale, de formare a unui spirit de responsabilitate, iar pentru aceasta nu este nevoie ca în toate cazurile sa se aplice sancțiunea maximă. Sancțiunile juridice constituie nu mijloace de răzbunare a societății, ci de prevenire a săvârșirii faptelor ilicite si de educare a persoanelor vinovate.

Prin urmare la stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanța de judecată în corespundere cu prevederile art. art. 7, 32 Cod contravențional ține cont de regulile generale de aplicare a sancțiunii contravenționale şi că persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa. Totodată ține cont de gravitatea faptei săvârșite, de persoana vinovatului, de faptul că anterior nu a fost atras la răspundere contravențională, careva cauze care înlătură caracterul contravențional

al faptei nu au fost stabilite, astfel instanța consideră că corijarea și reeducarea lui Calmîș Aurel poate avea loc cu stabilirea pedepsei. Astfel, se recunoaște vinovat Calmîș Aurel de comiterea contravenției prevăzute de art. 335 Cod contravențional și în baza acestei legi i se stabilește pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 20 unități convenționale, ceea ce constituie 1000 (una mie) lei.

Se explică lui Calmîș Aurel că, în baza art. 34 alin. (3) Cod contravențional că, *este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plăteşte în cel mult 3 zile lucrătoare de la data aducerii la cunoştinţă a deciziei de aplicare a sancţiunii contravenţionale. În acest caz, se consideră că sancţiunea amenzii este executată integral.*

Totodată, potrivit prevederilor art. 381 alin. (4) din Codul contravențional, *autoritatea competentă să soluţioneze cauza contravenţională are obligaţia de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanţelor cauzei, de a evidenţia atât circumstanţele care dovedesc vinovăţia persoanei, cît şi cele care dezvinovăţesc persoana în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, precum şi circumstanţele atenuante sau agravante.*

Conform prevederilor art. 34, 335, 461, 462 Cod contravențional, instanța de judecată, -

H O T Ă R Ă Ş T E:

Calmîș Aurel, născut la *****, IDNP *****, se recunoaște vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 335 Cod Contravențional, stabilindu-i sancțiune sub formă de 20 unități convenționale, ceea ce constituie 1000 (una mie) lei.

Se explică lui Calmîș Aurel că, în baza art. 34 alin. (3) Cod contravențional că, *este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plăteşte în cel mult 3 zile lucrătoare de la data aducerii la cunoştinţă a deciziei de aplicare a sancţiunii contravenţionale. În acest caz, se consideră că sancţiunea amenzii este executată integral.*

Hotărârea cu drept de atac, în ordine recurs la Curtea de Apel Centru, în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Buiucani).

Preşedintele şedinţei,
judecător **Tudor Stambol**